

Utviklingen i uføretrygd per 30. september 2018

Notatet er skrevet av Jostein Ellingsen, jostein.ellingsen@nav.no, 8.11.2018.

Sammendrag

Per september 2018 var det registrert 334 200 mottakere av uføretrygd¹. Det var en økning på 2 100 personer, eller 0,6 prosent, siden forrige kvartal. Sammenlignet med samme tidspunkt i 2017, var det en økning i antall mottakere på 3,5 prosent.

Antall mottakere av uføretrygd som andel av befolkningen mellom 18 og 67 år, var på 9,8 prosent per september 2018. Det er samme andel som ved utgangen av forrige kvartal, men en økning på 0,2 prosentpoeng sammenlignet med for ett år siden. Det siste året har det vært en økning i uføreandelen i alle aldersgrupper fra 20 til 59 år, men økningen var størst for aldersgruppene 25-29, 35-39 og 45-49 år. For aldersgruppen over 60 år var det en nedgang i uføreandelen. For 18-19-åringene var det samme andel som for ett år siden.

Sammenlignet med starten av 2000-tallet har det vært en økning i uføreandelen i alle aldersgrupper fra 18 til 39 år. Det er samme andel for personer mellom 40-49 år, mens for aldersgruppen over 50 år observerer vi en ganske stor nedgang i uføreandelen. Spesielt for de over 60 år.

På grunn av at færre eldre mottar uføretrygd og som følge av forholdsvis høy avgang på grunn av at store fødselskull har fylt 67 år, har dette bidratt til å holde uføreandelen nokså stabil over tid. Utviklingen i uføreandelen i denne perioden er påvirket av perioden med tidsbegrenset uførestønning (2004-2010) og deretter innføringen av arbeidsavklaringspenger 1. mars 2010. Den sterke veksten blant de unge uføre skyldes en kombinasjon av endringer i regelverk, helse og demografi siden begynnelsen av 1990-tallet.

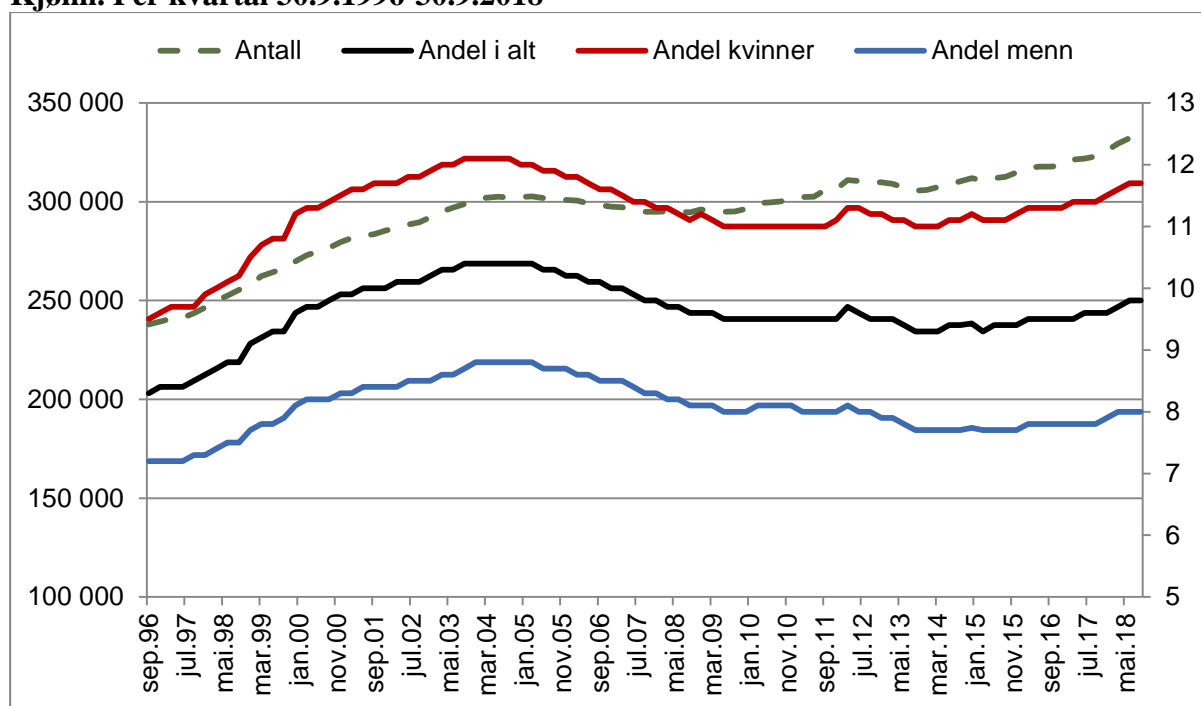
Det er store fylkesvise variasjoner i andelen uføretrygdede, og det var en økning i alle fylker det siste året bortsett fra i Troms, som har en svak nedgang i uføreandelen.

¹ «Uføretrygd skal sikre inntekt til personer som har fått inntektsevnen varig nedsatt med minst halvparten på grunn av varig sykdom, skade eller lyte. Uføretrygden tilsvarende 66 prosent av tidligere inntekt, dvs. gjennomsnittlig inntekt i de tre beste av de fem siste kalenderårene forut for uføretidspunktet» (Prop. 1S 2017-2018).

Samme uføreandel som forrige kvartal

Figur 1 viser antall personer med uføretrygd² og som andel av befolkningen i perioden 1996 - 2018. Ved utgangen av september 2018 var det 334 200 personer som mottok uføretrygd. Det utgjorde 9,8 prosent av befolkningen i alderen 18–67 år. Andelen uføre er lik som ved utgangen av forrige kvartal, men økte med 0,2 prosentpoeng sammenlignet med samme tidspunkt i 2017.

**Figur 1. Mottakere av uføretrygd i antall og som andel av befolkningen 18-67 år*.
Kjønn. Per kvartal 30.9.1996-30.9.2018****

* Antall uføretrygdede og antall personer i befolkningen 18-67 år: Vi teller 11/12 av 18-åringene og 1/12 av 67-åringene. Dette skyldes at en person ikke kan bli uføretrygdet før måneden etter fylte 18 år, og blir alderspensjonist senest måneden etter fylte 67 år. Nedre aldersgrense for uførepensjon ble hevet fra 16 til 18 år fra 1.1.1998.

** Fra mars 2014 er det brudd i befolkningsgrunnlaget. Vi har byttet kilde for å beregne befolkningsandeler.

Dette byttet gir imidlertid små utslag.

Kilde: NAV

Siden 1996 har antall uføretrygdede økt med 96 300. Som andel av befolkningen innebærer det en økning på 1,5 prosentpoeng. Antall personer med uføretrygd økte kraftig fram til og med første kvartal 2005, for så å avta fram til og med første halvår 2010. Etter det har det vært en økning i antall uføretrygdede. Spesielt de siste årene.

² I den offisielle statistikken over personer med uføretrygd, teller vi personer med løpende utbetaling av uføretrygd i alderen 18-67 år.

Andelen uføre i prosent av befolkningen økte med 2,1 prosentpoeng fra 1996 til 2003. Etter innføringen av tidsbegrenset uførestønad i 2004 og fram til innføringen av arbeidsavklaringspenger i 2010, falt andelen med 0,9 prosentpoeng til 9,5 prosent. Fra da og fram til i dag har uføreandelen økt med 0,3 prosentpoeng. Mye som følge av høy overgang fra arbeidsavklaringspenger. Det siste året var det økning i uføreandelen for alle aldersgrupper mellom 20 og 60 år. For de mellom 60 til 67 år var det nedgang.

Sammenligner vi med 2004, tidspunktet for innføringen av tidsbegrenset uførestønad, gikk uføreandelen ned med 0,6 prosentpoeng. I denne perioden var det økning for de uføretrygdde i alderen opptil 44 år, men en nedgang for de uføretrygdde i alderen over 50 år. Nedgangen for de eldste er på hele 12,3 prosentpoeng sammenlignet med 2018.

Perioden fra 2004 og fram til i dag er altså påvirket av ordningen med tidsbegrenset uførestønad (TU) og innføringen av arbeidsavklaringspenger (AAP) i 2010. Det var over 70 000 personer som mottok tidsbegrenset uførestønad minst én måned fra ordningen ble innført i 2004 til den ble avviklet i 2010 (65 % av mottakerne var kvinner). En svært høy andel av disse fikk innvilget uføretrygd og per september 2018 har om lag 78 prosent uføretrygd, 6 prosent er døde og 9 prosent mottar alderspensjon. Om lag 90 prosent av alle tidligere TU-mottakere har mottatt eller mottar uføretrygd i ettertid.

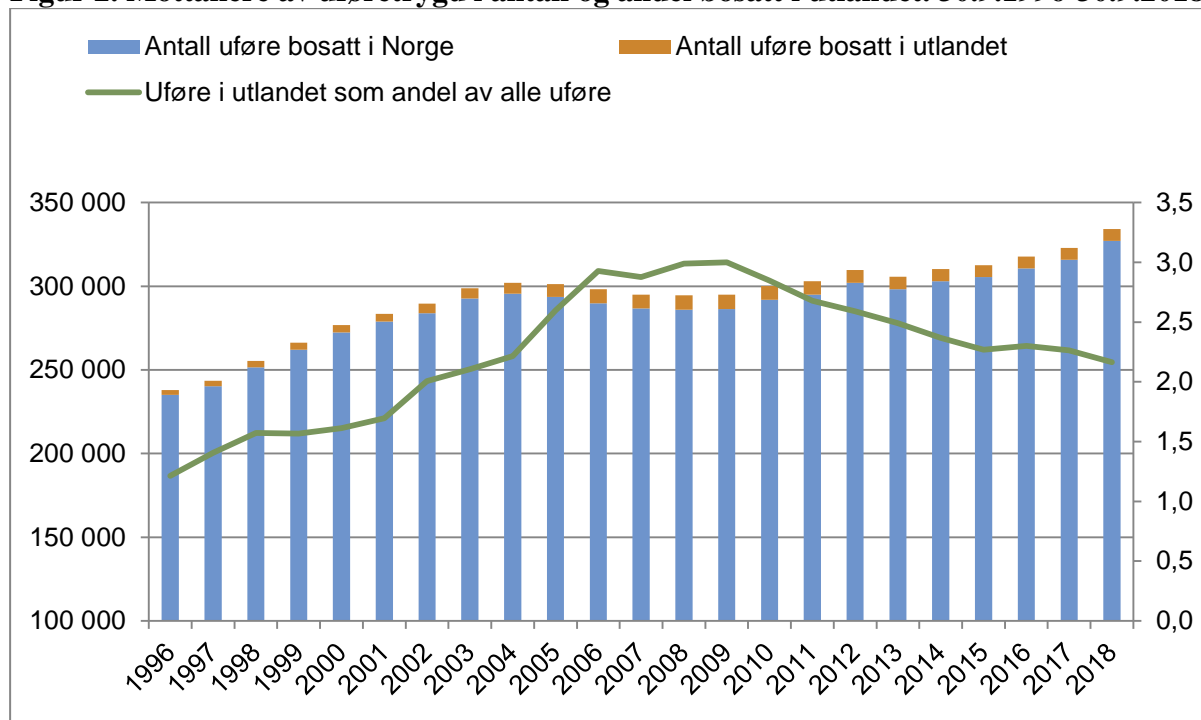
For uføre mellom 25 til 55 år er utviklingen spesielt påvirket av ordningen med tidsbegrenset uførestønad (jf figur 7)³. Andelen uføretrygdde i denne aldersgruppen falt i perioden 2004 – 2010, for så å øke igjen etter dette. Tidspunktet for uføretrygd ble dermed utsatt med nær 6 år, men vi ser at andelen var tilbake på om lag samme nivå som før innføringen av den tidsbegrensede uførestønaden.

Andelen uføretrygdde bosatt i utlandet

Figur 2 viser antall uføretrygdde bosatt i Norge og utlandet. I 1996 var andelen uføretrygdde bosatt i utlandet på 1,2 prosent. Andelen økte fram til og med 2008 (3 %). Etter det har andelen gått ned og var på 2,2 prosent per september 2018 (7 100 uføre personer bosatt i utlandet).

³ Se også Bragstad (2018) som viser hvordan sammenslåingen av tidligere trygdeordninger har påvirket utviklingen i antall unge uføremottakere 18-29 år.

Figur 2. Mottakere av uføretrygd i antall og andel bosatt i utlandet. 30.9.1996-30.9.2018.

Kilde: NAV

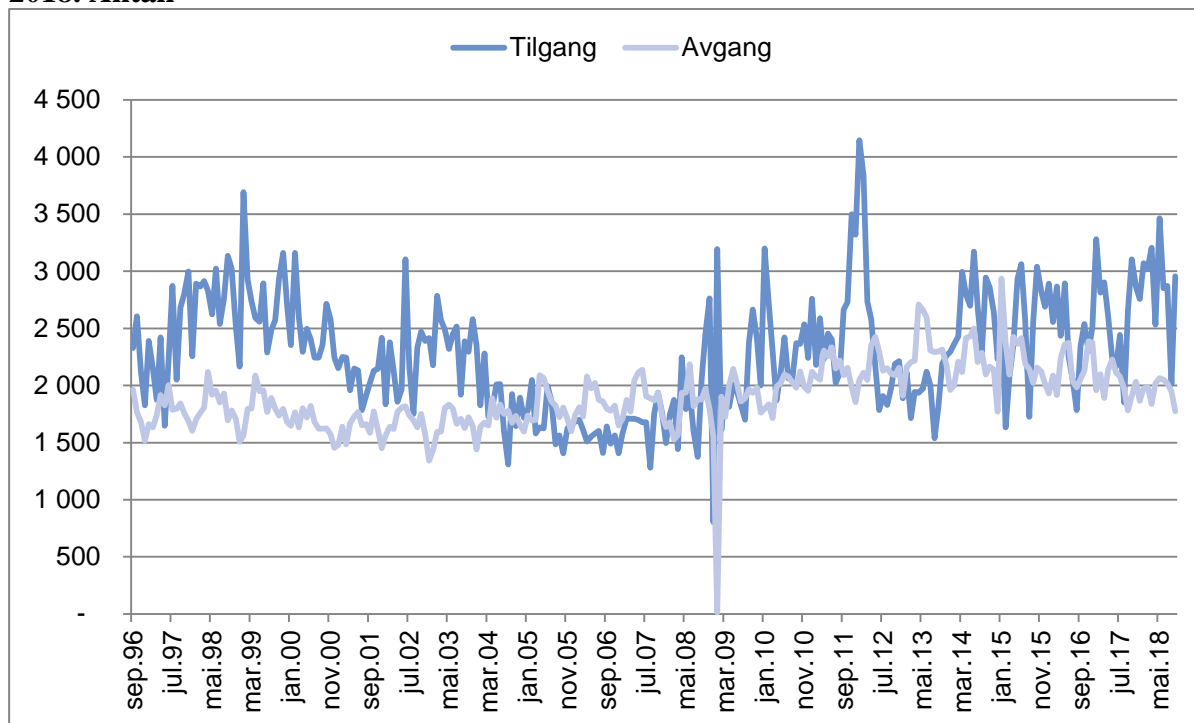
Vekst i antall uføre i løpet av første halvår 2018

Figur 3 viser den månedlige utviklingen i hvor mange som har startet og hvor mange som har sluttet å motta uføretrygd siden september 1996⁴. Vi ser at gjennomsnittlig månedlig tilgang og avgang varierer ganske mye over tid.

I løpet av perioden 1. til 3. kvartal 2018 var det en netto vekst i antall uføre på 8 300 personer, der om lag 26 000 personer fikk innvilget uføretrygd, mens om lag 17 700 gikk ut av ordningen. Til sammenligning var netto tilgang for samme periode i 2017 på om lag 4 700 personer.

⁴ Se vedlegg for spesielle forhold mellom tilgang og avgang

Figur 3. Tilgang og avgang* av personer (18-67 år) med uføretrygd. Per måned. 1996 – 2018. Antall

* På grunn av omlegging til nytt saksbehandlingssystem og datavarehus, er tilgang/avgang rundt årsskiftet 2008-2009 mangelfull. For tilgangen bør man være klar over at det var få nye uføre i desember 2008 og svært høy tilgang i januar 2009 på grunn av denne omleggingen.

Kilde: NAV

Fra hvilke ordninger kommer de uføre?

Utviklingen i uføretrygd henger sammen med utviklingen i andre helserelaterte ytelser, spesielt arbeidsavklaringspenger (AAP), men også utviklingen i sykepenger og personer uten særlig tilknytning til arbeidslivet (uoppgitt-kategorien).

Tabell 1 gir en oversikt over hvilken status de nye mottakerne av uføretrygd for 1.-3. kvartal 2018 hadde i NAVs registre to måneder forut for innvilgelse av uføretrygd⁵. Vi ser at de fleste nye uføretrygdede hadde en periode som AAP-mottaker før de fikk innvilget uføretrygd (78,1 %).⁶

⁵ Se vedlegg for forklaring

⁶ Disse tallene sier imidlertid ikke noe om hvor lenge de har mottatt AAP.

Tabell 1. Nye uføretrygdede (18-67 år) og registerstatus 2 måneder forut for uføretrygd. 1-3 kvartal 2018. Prosent

	N=	I alt	18-24	25-29	30-39	40-49	50-59	60-64	65-66
Sykepenger	1 755	6,8	0,3	1,4	2,0	3,5	7,6	15,9	15,9
AAP	20 303	78,1	48,2	87,2	85,0	84,8	80,3	72,2	59,1
Arbeidssøker / Nedsatt arbeidsevne	1 452	5,6	10,7	8,4	7,5	5,0	4,8	3,6	4,3
Uføretrygd, vedtak	231	0,9	0,2	0,5	0,7	1,2	1,2	0,7	0,4
Uoppgitt	2 246	8,6	40,6	2,5	4,8	5,6	6,1	7,7	20,3
I alt, prosent		100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
I alt, antall	25 987		1 668	1 460	3 643	5 941	7 959	4 281	1 035

Kilde: NAV

Den høye andelen som kom fra AAP er i tråd med intensjonene om å avklare arbeidsevnen så godt som mulig før en uføretrygd innvilges. For de yngste (18-24 år) kan den lave andelen som kom fra AAP skyldes overrepresentasjon av personer med alvorlige funksjonsnedsettelse og andre alvorlige sykdommer (48,2 %). Vi ser at det ikke er vanlig for yngre mottakere i alderen 18-29 år med overgang fra sykepenges (0,3 og 1,4 %), da mange av disse personene ikke har vært i arbeid tidligere, og dermed ikke har rett til sykepenges.

For mange av de yngste nye uføretrygdede er helseproblemene antagelig så alvorlige at arbeidsavklaring er lite aktuelt. Vi ser at 40,6 prosent kom fra statusen «uoppgitt»⁷. Vi ser også at andelen med overgang fra AAP avtar etter fylte 50 år, men at andelen som kommer rett fra sykepenges øker. Samlet sett kommer nær 7 prosent av de nye uføretrygdede rett fra sykepenges. For de to eldste aldersgruppene vil det være flere som ikke blir vurdert som aktuelle for å gå inn i et arbeidsavklaringsløp, som regel som følge av alvorlighetsgraden av sykdommen (15,9 %). I den eldste aldersgruppen er det mange nye uføres som kommer fra «uoppgitt».

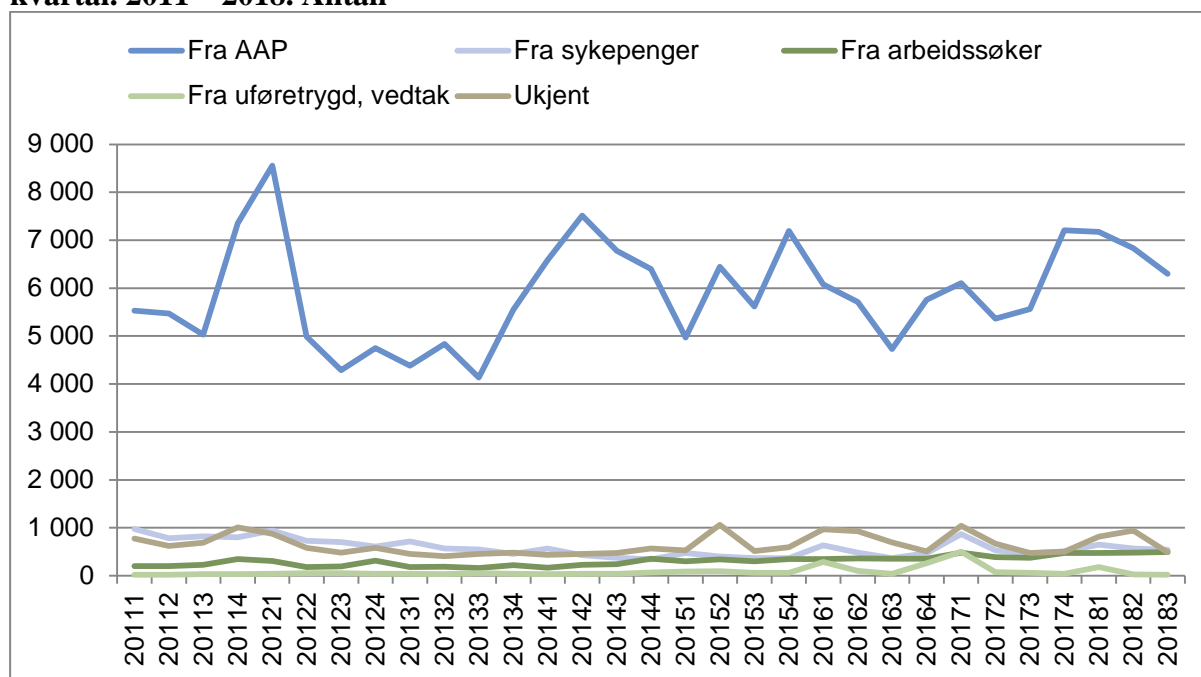
Nær 1 prosent av de nye uføretrygdede 1.-3. kvartal 2018 har gått inn og ut av uføreordningen som følge av for høye inntekter på grunn av arbeidstilknytning. Det vil si at de ikke har mottatt en utbetaling av uføretrygd for en kortere periode. Disse personene var i tidligere tabelloversikter i kategorien «uoppgitt». Dette gjelder i hovedsak for personer mellom 40 til 60 år.

⁷ Uoppgitt er personer vi ikke finner i våre registre, det kan være fordi de er privat forsørget, under utdanning, hjemmевærende eller har arbeidet som selvstendig næringsdrivende.

Utviklingen over tid

Figur 4 viser den kvartalsvise utviklingen i antall nye uføretrygdede med en fortid som mottaker av sykepenger, arbeidsavklaringspenger, arbeidssøker/nedsett arbeidsevne, uføretrygd og uoppgitt. Som vist i tabell 1 ser vi at de fleste nye uføremottakere kommer fra AAP, og bildet er relativt stabilt over tid. Det er likevel variasjoner i denne andelen, noe som påvirker de andre andelene. Dette skyldes hovedsakelig regelverksendringer og saksbehandlingsrutiner i NAV, som slik sett får stor betydning for tilgangen til uføretrygd. I løpet av 1.-3. kvartal 2018 er AAP-andelen på 78,1 prosent. Vi forventer at overgangen fra AAP vil holde seg på et høyt nivå ut året.

Figur 4. Status forut for uføretrygd, blant nye mottakere av uføretrygd (18-67 år). Per kvartal. 2011 – 2018. Antall

Kilde: NAV

Den kvartalsvise uføretilgangen styres i stor grad av andelen mottakere fra arbeidsavklaringspenger (AAP). Vi legger spesielt merke til tilgangstoppene mot slutten av 2011, starten av 2012, men også andre tilgangstopper våren/sommeren i 2014, og høsten 2015 som i stor grad kan knyttes til avklaringen av de som i 2010 ble overført fra tidligere ordninger (attføringspenger, rehabiliteringspenger, tidsbegrenset uførestønad) til AAP, og hvor mange personer som etter hvert fikk innvilget uføretrygd (Kann og Kristoffersen 2013). Antallet fra AAP til uføretrygd var også høyt i 2017 og hittil i 2018.

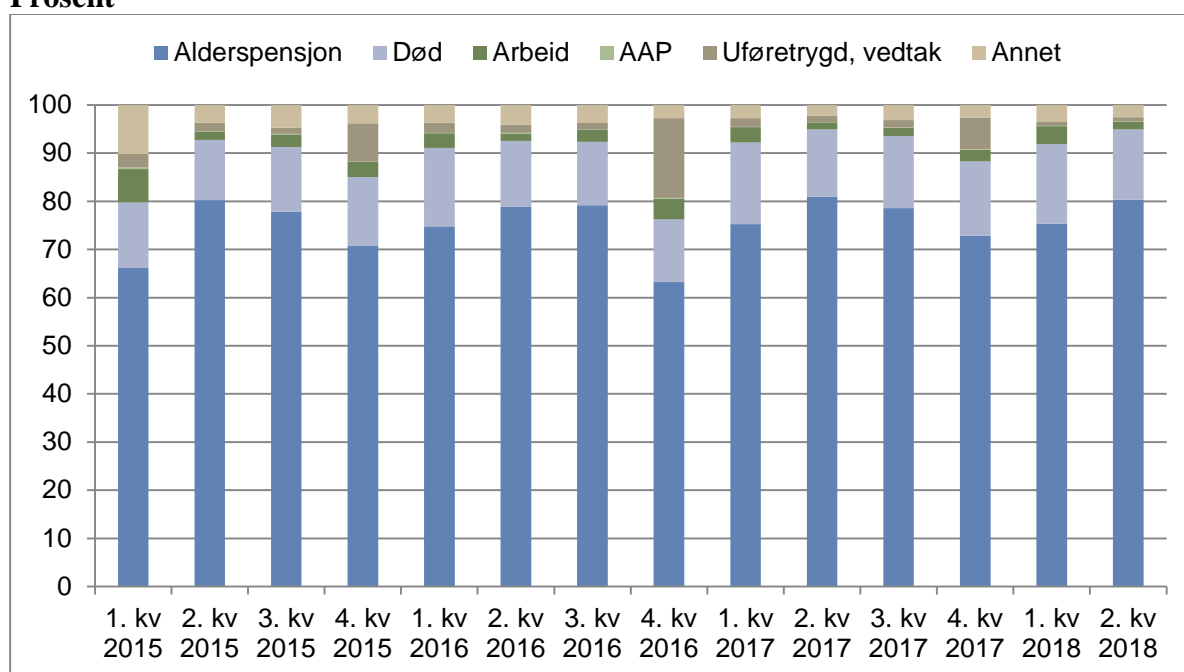
I 2010 ble 162 300 personer overført til arbeidsavklaringspenger fra de tre ordningene som AAP erstattet (Lande 2014). Det ble i den forbindelse innført overgangsregler. Avklaring og behandling av disse sakene inngikk i det løpende arbeidet ved NAV-kontor og forvaltningsenheter i NAV. Høsten 2011 skilte seg likevel ut fordi det var særlig mange overgangsvedtak fra tidsbegrenset uførestønad som ville løpe ut i desember 2011.

Gjennomgangen av sakene medførte at mange ble vurdert å ha varig nedsatt arbeidsevne, noe som igjen medførte særlig mange nye uføre i 4. kvartal 2011 og 1. kvartal 2012. 45 000 av de som ble overført fra de tidligere ordningene mottok fortsatt ytelsen våren 2014, og passerte dermed fire år med arbeidsavklaringspenger. Mange av disse fikk i 2014 og 2015 innvilget uføretrygd (Sørbø og Ytteborg 2015). Noen av disse fikk innvilget ett års utsettelse fordi NAV ønsket å prøve ut arbeidsevnen ytterligere, men for mange lyktes ikke dette og disse personene fikk innvilget uføretrygd i 2016.

Avgangsårsaker – hva skjer etter avgang fra uføretrygd?

Antall uføretrygdede avhenger også av hvor mange som går ut av ordningen. De fleste som avslutter uføretrygden har overgang til alderspensjon eller dør. I figur 5 viser vi overgangen fra uføretrygd og hvilken status personene hadde to måneder etter at de sluttet å motta uføretrygd. Slik som for tilgangen, er andelene relativt stabile over tid, men vi ser noen variasjoner.

Figur 5. Avgang fra uføretrygd og status 2 måneder etter*. Per kvartal. 2015 – 2018. Prosent

* Vi antar at registreringer av opplysninger og presisjonen av statistikkopplysninger i AA-registeret, samt måletidspunktet på to måneder etter avgang, trolig ikke fanger opp alle uføretrygdede med et arbeidsforhold. Kilde: NAV

Blant de som sluttet å motta uføretrygd i løpet av 2. kvartal 2018, gikk 80,3 prosent over til alderspensjon, 0,7 prosentpoeng lavere enn på samme tid i 2017. Avgangen til alderspensjon henger blant annet sammen med størrelsen på alderskullene, men også dødeligheten. Overgangen til alderspensjon ser ut til å være høyest i 2. kvartal, da det er flest fødsler på våren og tidlig sommer (ssb.no/befolkning). 14,6 prosent av de som avsluttet uføretrygd dette kvartalet døde⁸.

⁸ Andelen av uføreavgangen som skyldes død varierer ganske mye etter alder: Andelen er høy for de yngste. Den faller fram mot slutten av 30-årene, for så å stige jevnt fram mot 67 år.

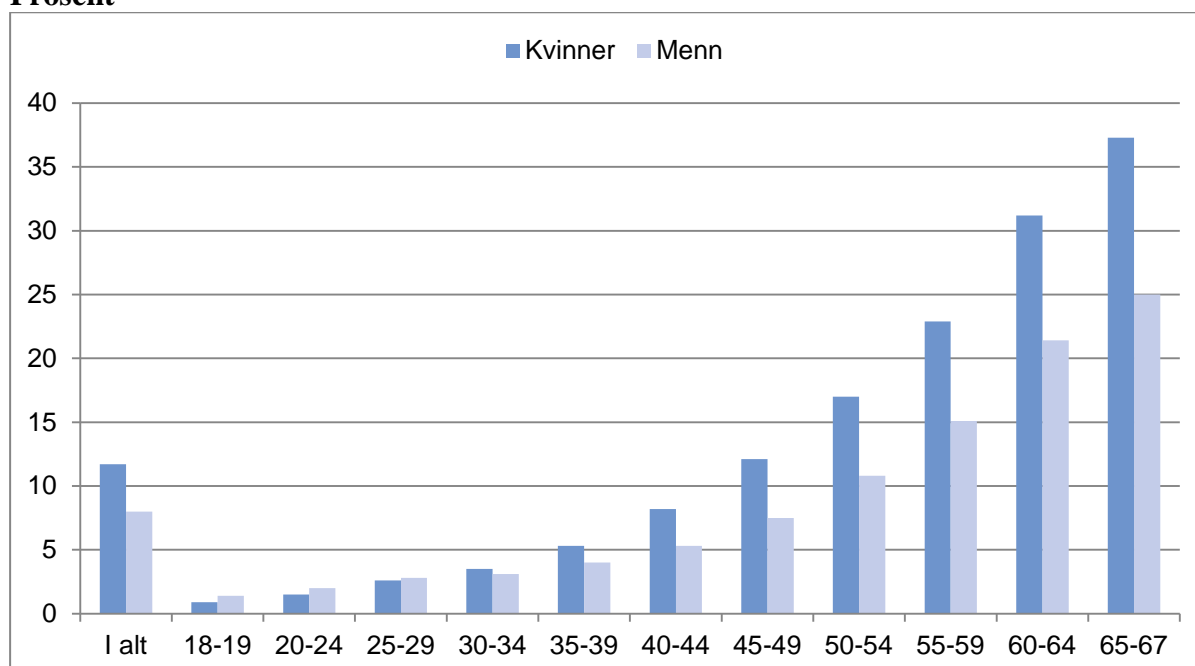
En annen faktor som påvirker avgangen fra uføretrygd er hvor mange som går ut som følge av for høye inntekter ved siden av uføretrygden. Disse personene havner i statusen «uføretrygd, vedtak». De har altså rett til uføretrygd, men ingen utbetaling av uføretrygd. Siden uføretrygd beregnes som en «årsytelse» ser vi at det er flere som faller ut av «ytelsestillingen» mot slutten av året og avgangen til uføretrygd ser derfor ut til å være høyest i 4. kvartal (16,5 % i 2016 og 6,6 prosent i 2017). I 2. kvartal 2018 var andelen på 0,9 prosent.

Overgangen til jobb varierer også over tid. Overgangen til jobb var på 1,6 prosent i 2. kvartal 2018. Samme andel i 2017 var på 1,5 prosent. Overgangen til jobb for personer med uføretrygd avhenger blant annet av helsen til den uføretrygdede og forholdene på arbeidsmarkedet.

Flere uføre kvinner enn menn

Figur 6 viser at det er flere kvinner enn menn som mottar uføretrygd. Vi ser også at uføretilbøyeligheten øker med alder. Til sammenligning kjenner vi igjen dette bildet fra de andre helserelaterte ytelsene sykepenger og arbeidsavklaringspenger, der vi også ser at det er flere kvinnelige enn mannlige mottakere, samt flere eldre enn yngre mottakere (Kalstø og Galaasen 2015).

Figur 6. Uføre som andel av befolkningen etter kjønn og alder (18-67 år) per 30.9.2018. Prosent

Kilde: NAV

Andelen uføre kvinner i befolkningen var på 11,7 prosent (194 500 kvinner), mens tilsvarende andel for menn var 8,0 (139 700 menn). Forskjellen mellom uføre kvinner og menn har økt over tid (jf. figur 1).

Som andel av befolkningen var det per september 2018 flere uføretrygdede kvinner enn menn i alle aldersgrupper over 30 år. For de uføretrygdede 18-29 år var derimot andelen høyere blant menn. De fleste uføretrygdede menn under 30 år (diagnosestatistikk per juni 2015) har psykisk lidelser og/eller atferdsforstyrrelser (herunder lett psykisk utviklingshemming, autisme, Aspergers syndrom og ADHD). Diagnosefordelingen blant unge kvinner er ganske lik som for unge menn, men det er lavere andel med nevrososer og atferdsforstyrrelser blant kvinner, og høyere andel med psykisk utviklingshemming. Derimot har flesteparten av de eldre kvinnene en muskel-skjelettsykdom (herunder ryggglidelser og Myalgi/fibromyalgi) (Ellingsen og Lindbøl 2018).

Flere yngre og færre eldre uføremottakere over tid

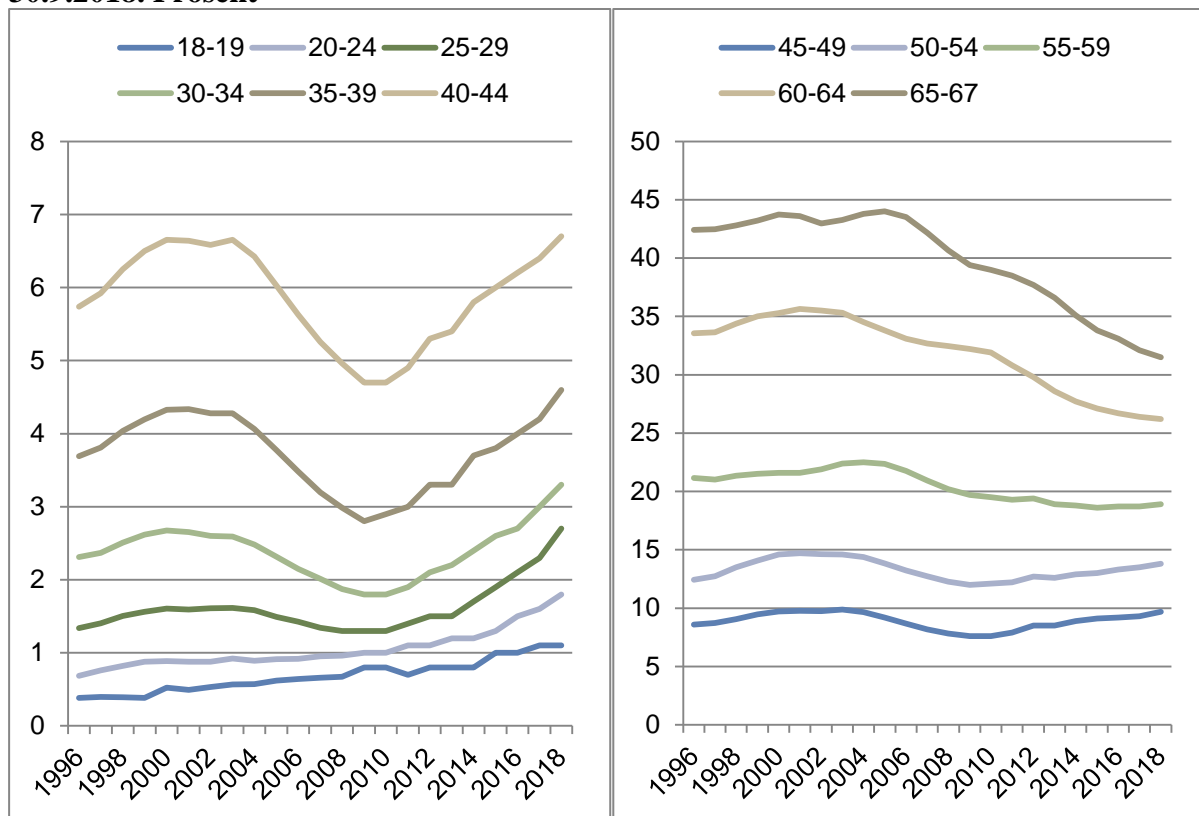
Siden 1996 har det vært en nedgang i uføreandelen i aldersgruppene over 55 år, parallelt med at andelen uføre 18-54 år øker (figur 7). Nedgangen for aldersgruppene over 55 år har bidratt til at uføreandelen i alt har holdt seg nokså stabil de siste årene⁹. Utviklingen i uføreandelen over tid er også påvirket av perioden med tidsbegrenset uførestønad (2004-2010) og deretter innføringen av arbeidsavklaringspenger 1. mars 2010.

Det siste året har uføreandelen økt med 0,2 prosentpoeng. De aller yngste 18-19-åringene har samme andel. For de mellom 20-59 år økte andelen. Andelen økte mest for 25-29-, 35-39- og 45-49-åringene (0,4 prosentpoeng). For de to eldste aldersgruppene var det en nedgang på henholdsvis 0,2 og 0,6 prosentpoeng det siste året.

Det er en langsiktig trend at andelen uføretrygdede har utviklet seg forskjellig etter alder. For de eldste startet nedgangen på midten av 2000-tallet, men for de aller yngste har det vært en mer langsom vekst, og det er særlig økningen for 18-19-åringene som driver veksten for de yngste (Bragstad 2018). For aldersgruppe 25 til 55 år ser vi at utviklingen særlig er påvirket av ordningen med tidsbegrenset uførestønad og deretter innføringen av arbeidsavklaringspenger. Andelen falt i perioden 2004 – 2010, for så å øke igjen.

⁹ Denne utviklingen reflekteres også i tilgangstallene, ved spesielt høye rater for de yngste og en fallende tendens for de eldste uføremottakerene (se vedlegg, figur 20).

Figur 7. Uføre etter alder som andel av befolkningen (18-67 år). Per 30.9.1996 – 30.9.2018. Prosent*

*Befolkningen 18-67 år: Vi teller 11/12 av 18-åringene og 1/12 av 67-åringene. Dette skyldes at en person ikke kan bli uføretrygdet før måneden etter fylte 18 år, og blir alderspensjonist senest måneden etter fylte 67 år. Nedre aldersgrense for uførepensjon ble hevet fra 16 til 18 år fra 1.1.1998.

Kilde: NAV

I et lengre tidsperspektiv har altså uføreandelen gått ned for de eldre. Jacobsen (2018) viser at lavlønte, i større utstrekning en høytlønte, tar ut uføretrygd og at pensjonsreformen/AFP-reformen i privat sektor i 2011 ikke førte til flere uføretrygdede. Nedgangen i andelen med uføretrygd etter fylte 62 år har trolig sammenheng med underliggende trender som bedre helse, høyere utdanningsnivå, bedre fysisk arbeidsmiljø og mer positive holdninger til seniorer i arbeidslivet. Samtidig er det etter pensjonsreformen flere som har fått muligheten til å ta ut alderspensjon fra 62 år og som kan ha bidratt til nedgangen i uføreandelen.

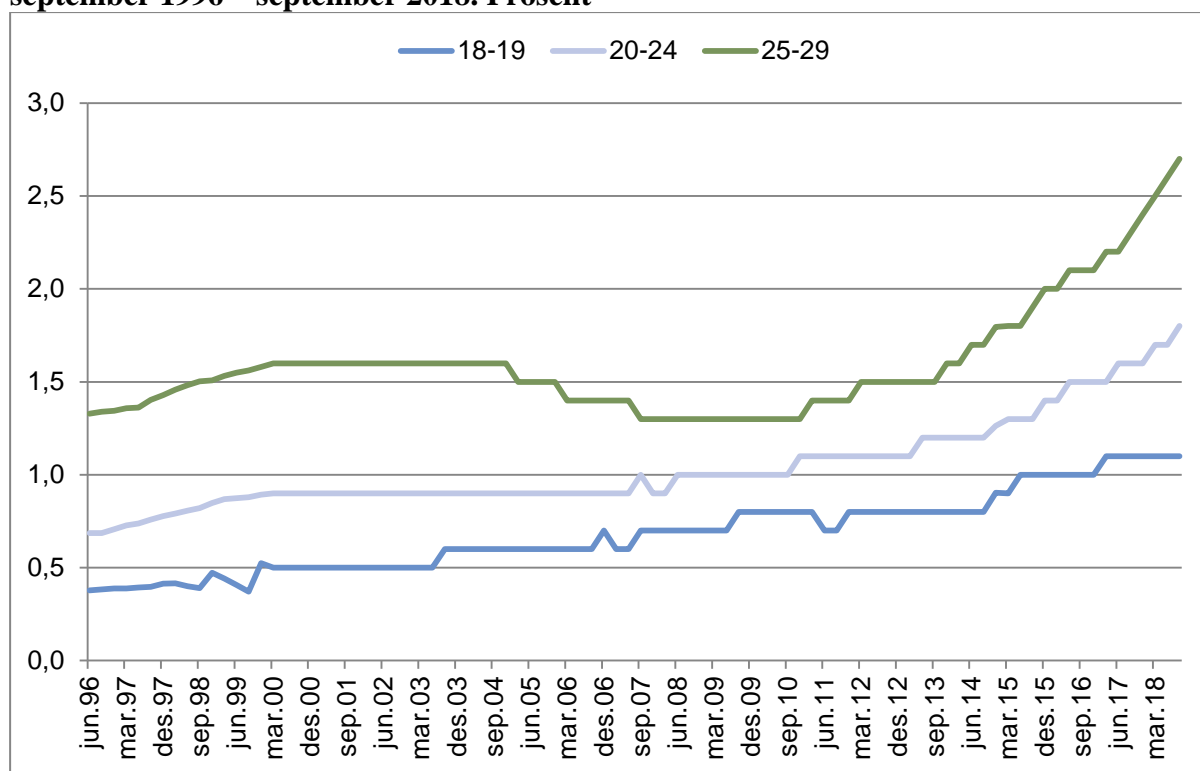
Andre forhold som kan ha bidratt til en nedgang i uføreandelen for de eldste, kan være økt sysselsetting blant de eldre over tid. Ifølge Haga og Lien (2017) har sysselsettingen økt særlig mye for aldersgruppa 62-66 år i perioden fra 2010 til i dag som følge av pensjonsreformen.

Jacobsen (2014, 2018) har også sett på hvilken innvirkning pensjonsreformen har hatt på bruken av helserelaterte ytelser, deriblant uføretrygd. Økonomisk vil det for den enkelte bruker ofte lønne seg å motta uføretrygd, men pensjonsreformen kan ha medført at noen personer som er mellom 62-67 år og har dårlig helse likevel ikke velger å søke om uføretrygd. Årsaken til dette kan være at de heller velger å ta ut alderspensjon, fordi «man slipper en omfattende søknadsprosess for å dokumentere tap av arbeidsevne, og der man på forhånd ikke kan være sikker på utfallet» (2014:67).

Økt uføreandel blant 18-29 år

Vi definerer unge uføre som mottakere av uføretrygd i alderen 18 til 29 år. Per september 2018 var det om lag 17 300 mottakere av uføretrygd i denne aldersgruppen. En økning på nær 450 uføre siden forrige kvartal (2,7 %). På ett år ble det 2 100 flere unge uføretrygdede (13,7 %).

Figur 8. Andelen unge uføre i prosent av befolkningen (18-29 år). Per kvartal. 30. september 1996 – september 2018. Prosent

Kilde: NAV

Andelen unge uføre i prosent av befolkningen i samme aldersgruppe var på 2,1 prosent per september 2018 (1,9 prosent blant kvinner og 2,2 prosent blant menn)¹⁰ (figur 8). Andelen

¹⁰ Dette utgjorde 7 600 uføretrygdde kvinner og 9 700 uføretrygdde menn.

økte med 0,1 prosentpoeng siden forrige kvartal, men på ett år har den økt med 0,2 prosentpoeng. Sammenligner vi med for 10 år siden, har andelen unge uføre økt med 1,0 prosentpoeng (9 600 personer).

Den sterke veksten i andelen unge uføre skyldes en kombinasjon av endringer i regelverk, helse og demografi siden begynnelsen av 1990-tallet (Bragstad 2018). Bragstad trekker særlig fram to faktorer som forklarer veksten til unge uføremottakere. «Den viktigste faktoren bak denne veksten er en stadig økende uføretrygging av 18-åringene, noe som ser ut til å skyldes flere barn og unge med psykiske lidelser» (s. 69). I tillegg til psykisk utviklingshemming, er medfødte misdannelser og kromosomavvik viktigste medisinske årsaker til at uføretrygd innvilges før fylte 20 år, og en stor del av veksten har funnet sted innenfor disse diagnosegruppene. Brage og Thune (2015) påpeker at siden midten av 1990-tallet har det imidlertid vært en spesielt sterk vekst blant de aller yngste som er uføretrygget med andre psykiske lidelser som autisme og Aspergers syndrom.

Den andre viktige faktoren bak veksten i unge uføre er knyttet til skiftende regelverk for varighet i de midlertidige helserelaterte ytelsene siden begynnelsen av 1990-tallet (Bragstad 2018).

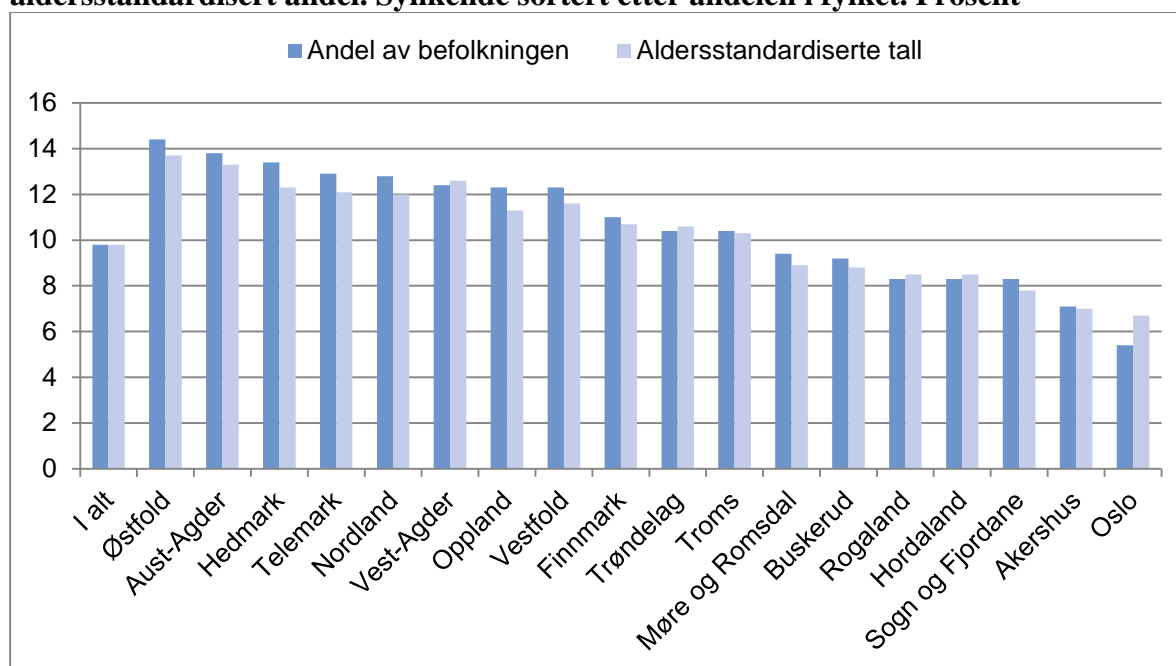
Diagnosefordelingen (per juni 2015) blant unge uføretrygdete viser at det var flest unge uføre med psykiske lidelser og atferdsforstyrrelser¹¹ (62,8 prosent), medfødte misdannelser og kromosomavvik (12,6 prosent) og sykdommer i nervesystemet (10,5 prosent). Videre var de mest brukte enkeltdiagnosene blant unge med uføretrygd «gjennomgripende utviklingsforstyrrelser», det vil si i hovedsak autisme og Aspergers syndrom (13,7 %). Ulike former av utviklingshemming var også angitt ofte, både lett utviklingshemming (10,9 %) og psykisk utviklingshemming uten nærmere angivelse (8,0 %) (Ellingsen og Lindbøl 2018, figur 8 og tabell 1).

¹¹ De mest brukte enkeltdiagnosene under betegnelsen psykiske lidelser og atferdsforstyrrelser er schizofreni, personlighets- og atferdsforstyrrelser, psykisk utviklingshemming og andre utviklingsforstyrrelser (jf. kapittel 5 i ICD-10).

Fylkesvise forskjeller i uføretrygd

I figur 9 viser vi antall uføre i prosent av befolkningen etter fylke, samt hvilken uføreandel fylket ville hatt dersom befolkningen i fylket hadde samme aldersfordeling som landsgjennomsnittet (aldersstandardiserte tall¹²) per september 2018. Det var flest uføre i prosent av befolkningen i fylkene Østfold (14,4 %), Aust-Agder (13,8 %) og Hedmark (13,4 %), men færrest i Oslo (5,4 %) og Akershus (7,1 %).

Figur 9. Andelen uføre (18-67 år) i fylket per 30. september 2018. Andel og aldersstandardisert andel. Synkende sortert etter andelen i fylket. Prosent

Kilde: NAV

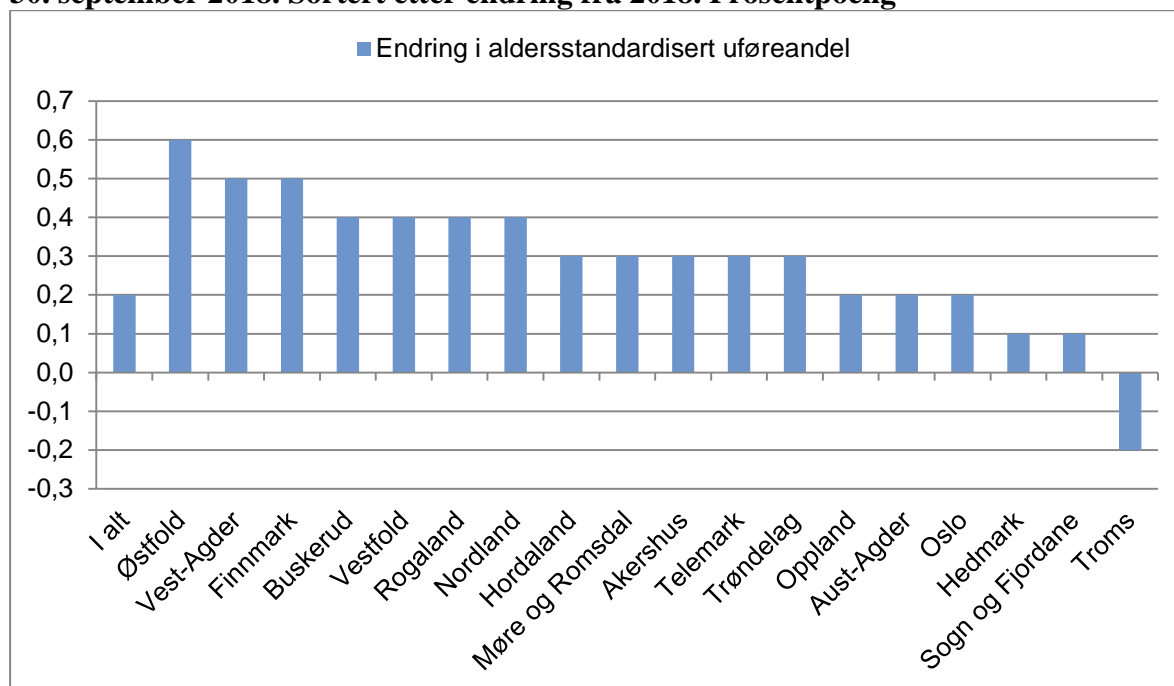
De aldersstandardiserte tallene viser at forholdet mellom fylker endres noe når det korrigeres for alderssammensetningen i fylket. Blant annet ser vi at Oslo får en høyere uføreandel etter aldersstandardisering (1,3 prosentpoeng), mens mange av fylkene med høyest uføreandel får en noe lavere uføreandel. Hedmark går ned med 1,1 prosentpoeng hvis aldersfordelingen var lik som resten av riket. Dette skyldes i hovedsak at Oslo har en yngre befolkning, mens en del av fylkene med høy uføreandel har en tilsvarende eldre befolkning. Likevel gjenstår det altså betydelige fylkesvise forskjeller også når det korrigeres for alder.

¹² Det er den direkte metode for aldersstandardisering som benyttes etter 1-årig alder, og viser fordelingen (andelen) i det enkelte fylke om aldersfordelingen var som for landet. Figuren viser da en høyere eller lavere (evt. uendret) andel enn tallserien med «Andel av befolkningen». Se vedlegg for utregning av den direkte metode.

Det er flere grunner til at andelen uføretrygdene varierer geografisk. Studier har funnet positive sammenhenger mellom arbeidsledighetsnivå og overgangen til uføretrygd (bl.a. Bragstad og Hauge 2007, 2008), og tilgangen på egnet arbeid vil variere ganske sterkt mellom ulike regioner. Det er rimelig å tenke seg at et mer fleksibelt arbeidsmarked i hovedstadsregionen er med på å trekke uføreandelen ned. Det kan også tenkes at lokale variasjoner i befolkningens utdanningsnivå og kompetanse påvirker uføreandelene.

Figur 10 viser endringen i den aldersstandardiserte uføreandelen for september 2017 – september 2018. Østfold og Vest-Agder økte med henholdsvis 0,6 og 0,5 prosentpoeng, mens Troms gikk ned med 0,2 prosentpoeng. Den aldersstandardiserte andelen i Oslo gikk opp med 0,2 prosentpoeng det siste året.

Figur 10. Aldersstandardisert andel uføre (18-67 år) i fylket per 30. september 2017-30. september 2018. Sortert etter endring fra 2017. Prosentpoeng

* Ny fylkesinndeling for Trøndelag for 2018. Beregnet andel for Trøndelag i 2017.
Kilde: NAV

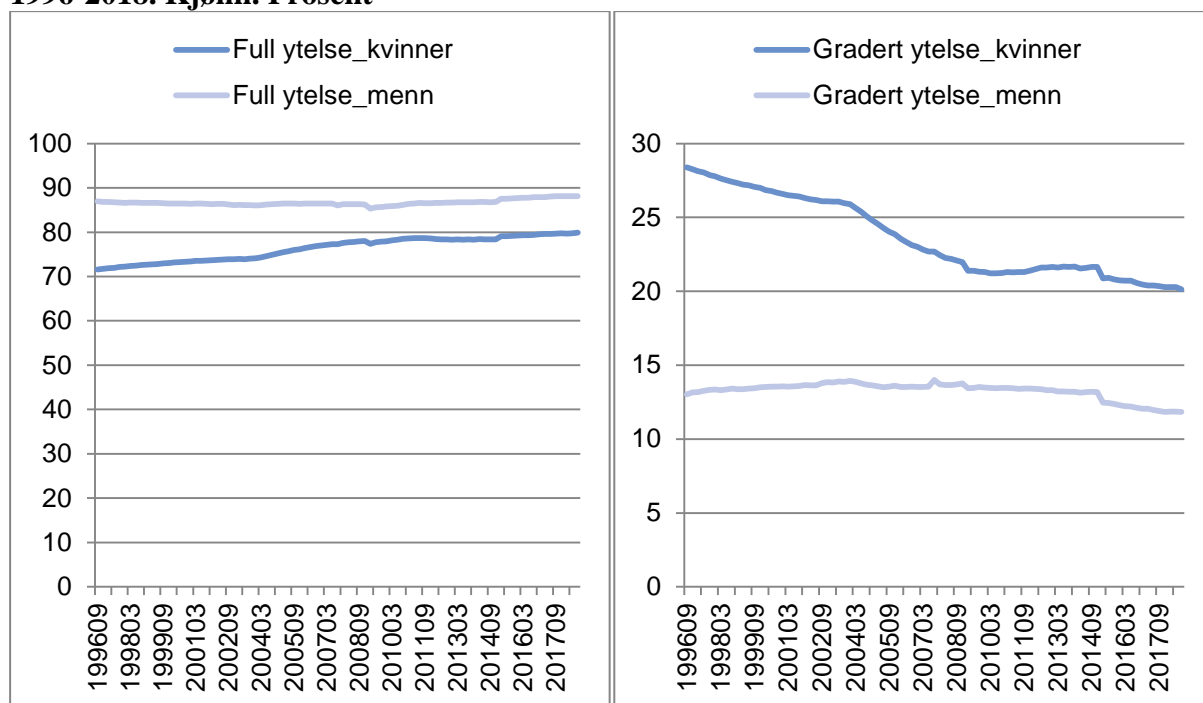
Utviklingen i andelen med full og gradert uføretrygd

I figur 11 har vi sett nærmere på utviklingen i uføregraden til uføretrygdene i perioden 1996 til 2018. Per september 2018 var det 83,3 prosent som hadde full uføretrygd. I 1996 var samme andel på 78,3 prosent. Det er vanligere for menn enn for kvinner å ha 100 prosent uføreytelse. Ved utgangen av september 2018 var andelen menn med full ytelse på 88,2

prosent. Siden 1996 har andelen økt med 1,2 prosentpoeng. Vi ser at det er flere kvinner enn menn som mottar gradert uføretrygd. Ved utgangen av september 2018 var andelen på 20,1 prosent. Andelen har siden 1996 avtatt med 8,3 prosentpoeng.

En årsak til at det blir flere uføretrygdede med full uføretrygd over tid, er at sammensetningen av de uføre endres ved at det kommer flere nye yngre uføretrygdede inn i ordningen hvor mange har full uføreytelse, mens eldre (hvor det er flere) med gradert uføretrygd, går ut av ordningen.

Figur 11. Andelen med full og gradert uføretrygd (uføregrad) per kvartal. 30. september 1996-2018. Kjønn. Prosent

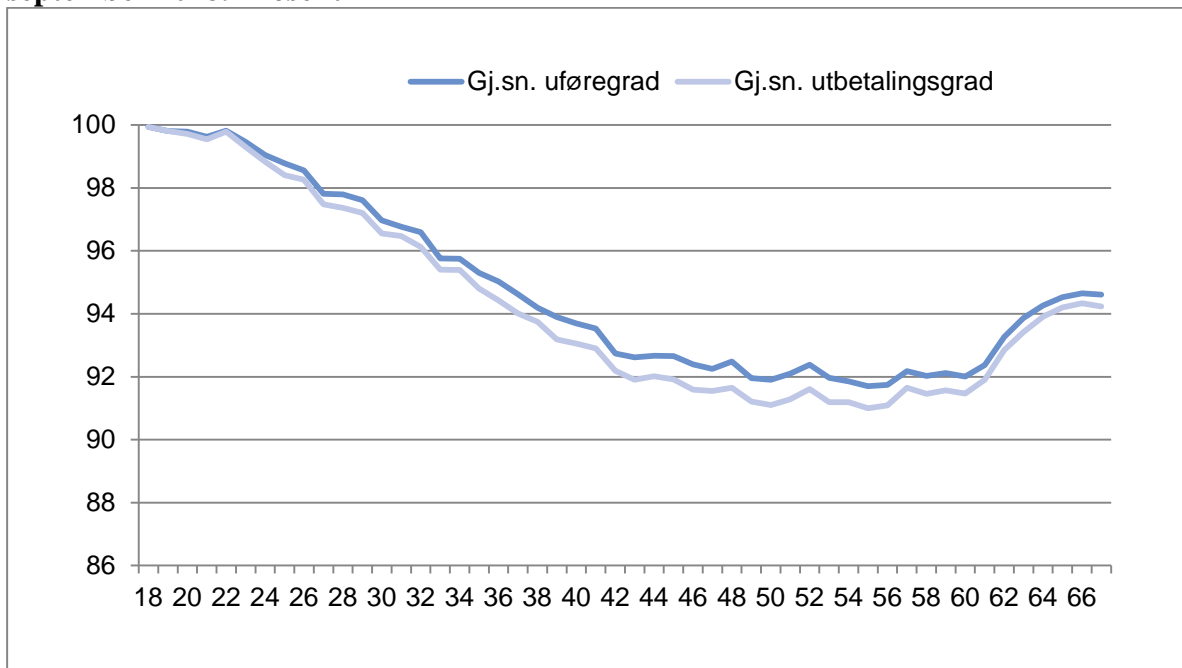

* På grunn av omlegging til nytt saksbehandlingssystem og datavarehus, er tilgang/avgang rundt årsskiftet 2008-2009 mangelfull. Jf. figur 3.

Kilde: NAV

I figur 12 viser vi gjennomsnittlig uføregrad og utbetalingsgrad for hver aldersgruppe for hele uførepopulasjonen per september 2018. Blant 18-24-åringene har om lag «alle» full uføregrad. Deretter synker den gjennomsnittlige uføregraden for hver aldersgruppe til den når en «bunn» i midten av 50-årene. Deretter øker gjennomsnittsgraden.

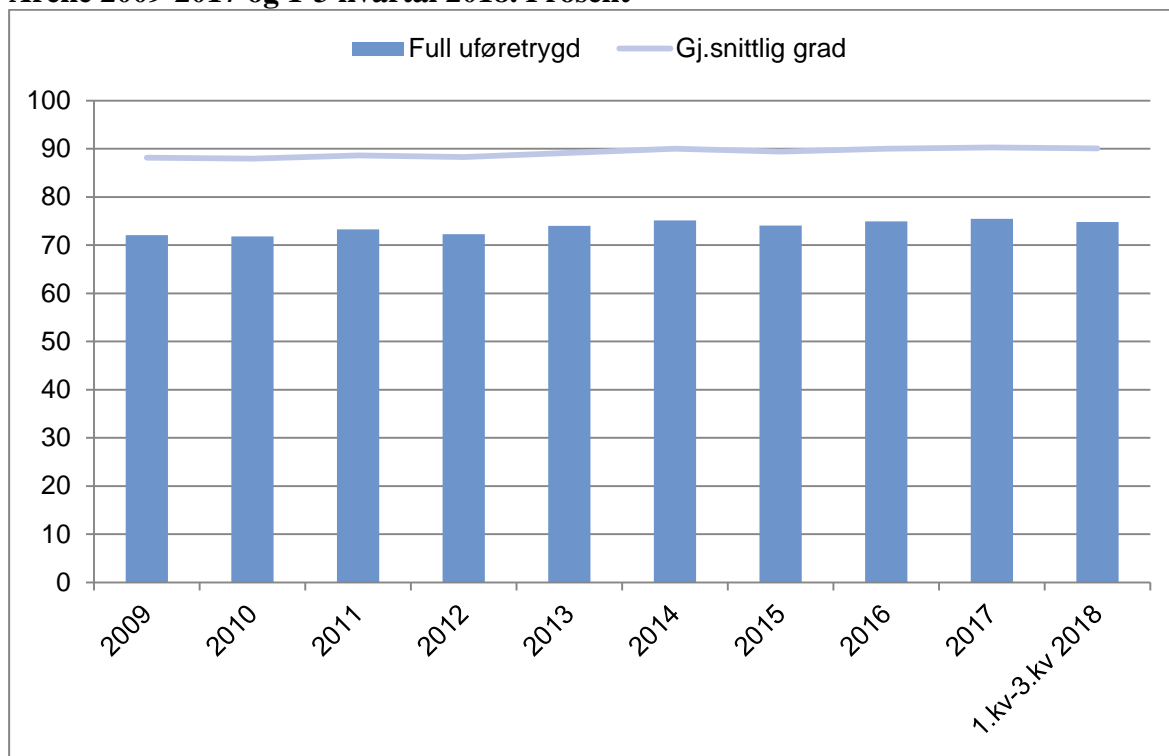
Figur 12. Gjennomsnittlig uføregrad og utbetalingsgrad etter ettårig alder. Per 30. september 2018. Prosent

Kilde: NAV

I figur 13 viser vi utviklingen i andelen nye uføretrygdde med full uføretrygd og gjennomsnittlig grad. Vi ser at uføregraden har variert de siste ti årene, men trenden er at det blir flere med full uføretrygd, men vi ser at andelen i løpet av 1.-3. kvartal 2018 går litt ned. Gjennomsnittsgarden for nye uføretrygdde var på 90,3 prosent i 2017, mens den for 1.-3. kvartal 2018 var på 90,1 prosent.

Figur 13. Andelen nye uføretrygdede med full uføretrygd og gjennomsnittlig uføregrad. Årene 2009-2017 og 1-3 kvartal 2018. Prosent

Kilde: NAV

Andelen uføre registrert med et arbeidsforhold

Et av formålene med det nye uføreregelverket i 2015¹³ var å bedre muligheten til å kombinere arbeid og uføretrygd. Det finnes flere måter å måle andelen i jobb på (se for eksempel Alne 2018 og Bråthen og Nielsen 2016). Vi har valgt å framstille dette forholdet ved å vise hvor mange personer med uføretrygd som er registrert med et arbeidsforhold i AA-registeret. Vi har laget en månedlig tidsserie fra januar 2009 til og med mars 2018 på hvor mange uføre som er registrert med et arbeidsforhold i AA-registeret, der vi også inkluderer alle uføretrygdede som har et vedtak, slik at vi får to tidsserier med antall uføretrygdede i jobb.

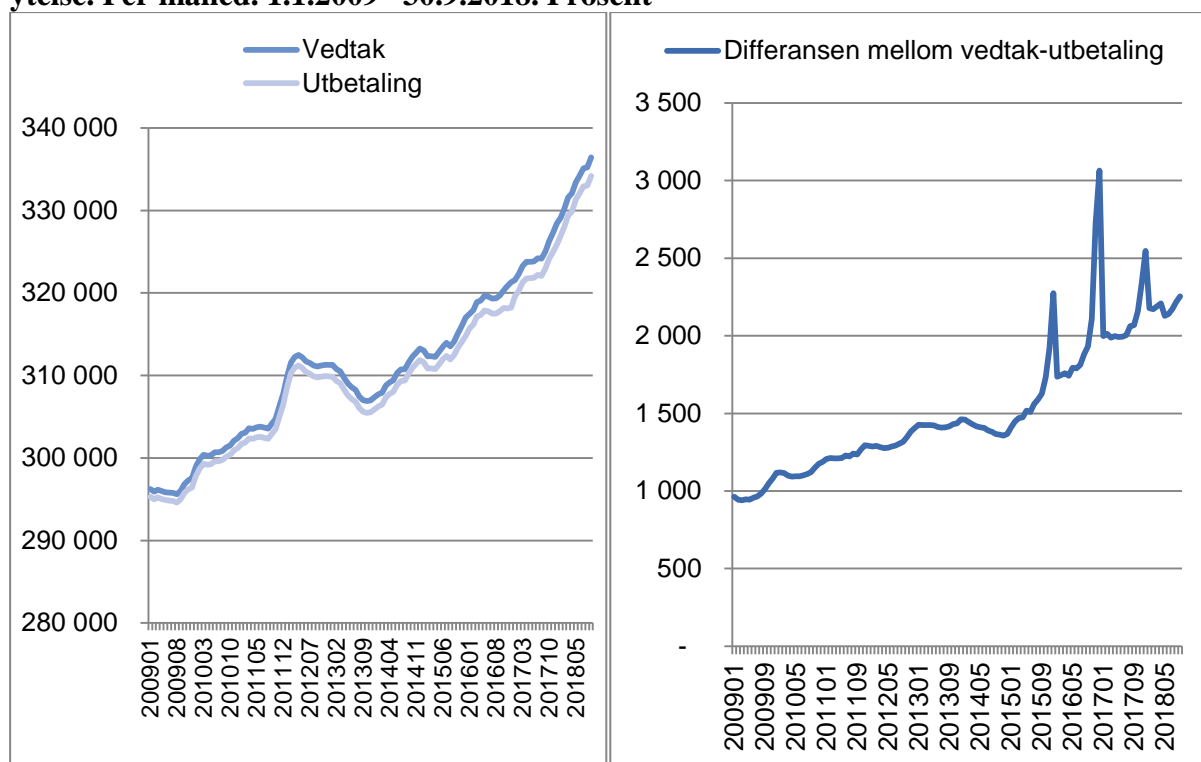
En uføretrygdet kan ha et løpende vedtak, men ikke nødvendigvis en utbetaling, noe som ofte følger av for høye inntekter ved siden av uføretrygden. Figur 14 viser differansen mellom hvor mange som har et vedtak og hvor mange som har en løpende utbetaling av uføretrygd.

¹³ Endring i uføreregelverket i 2015

1. januar 2015 ble folketrygdens uførepensjon erstattet av en ny uføretrygd. Formålet med ytelsen er fortsatt å sikre økonomisk trygghet for dem som ikke kan jobbe på grunn av sykdom eller skade, samt å bedre muligheten til å kombinere arbeid og uføretrygd. Personer som hadde uførepensjon 31. desember 2014 fikk omregnet pensjonen og ble overført til uføretrygd fra 1. januar 2015.

Vi ser at fra 2009 til 2015 var det om lag 1 000 til opp mot 1 500 flere uføretrygdede med et vedtak enn uføre med en utbetaling. Etter endringen av uføreregelverket i 2015 har differansen økt. Spesielt i desember 2015. I gjennomsnitt er differansen mellom vedtak og ytelse større i 2018 sammenlignet med 2015-2017. Per september 2018 var det 2 250 flere uføre personer med vedtak enn ytelse. På samme tidspunkt i 2017 var differansen på cirka 2 100 vedtak.

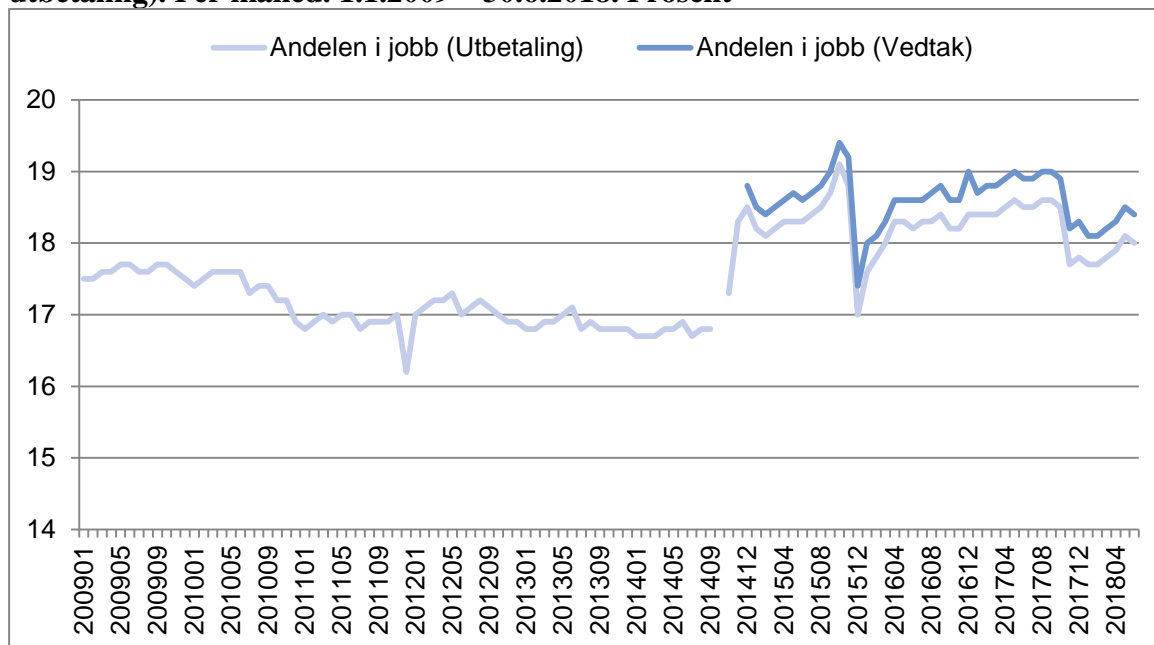
Figur 14. Antall uføre (18-67 år) med vedtak og ytelse og differansen mellom vedtak- ytelse. Per måned. 1.1.2009– 30.9.2018. Prosent

Kilde: NAV

Når det gjelder hvor mange uføre som har et arbeidsforhold ved siden av uføretrygden, viser vi hvor mange uføre med vedtak og utbetaling som har et arbeidsforhold (figur 15). Dette gjør vi ved å koble uføredata med hvor mange som er registret med et arbeidsforhold i AA-registeret.

Figur 15. Andelen uføre (18-67 år) registrert med et arbeidsforhold (vedtak og utbetaling). Per måned. 1.1.2009 – 30.6.2018. Prosent*

*Andelen med et arbeidsforhold måler vi ved å koble uføreregisteret mot Arbeidstaker-arbeidsgiver-registeret (AA-registeret) med en forsinkelse på 3 måneder. Fra 1. januar 2015 ble A-melding innført. All rapportering om inntekt, arbeidsforhold og skattetrekk ble da samlet i én elektronisk melding (a-meldingen). Dette skaper da et brudd i tidsserien og påvirker arbeidsforhold fra og med oktober 2014. Fra og med januar 2015 benytter vi utbetalingsgrad som datakilde istedenfor «ordinær» uføregrad. Ved å benytte utbetalingsgrad, blir det noen flere uføretrygdde i denne gruppen enn ved å benytte «ordinær» uføregrad.

Kilde: NAV

Per juni 2018 var det 334 200 personer med et uførevedtak, men 332 100 med en utbetaling (figur 14). Av de med et uførevedtak, var andelen registrert med et arbeidsforhold på 18,4 prosent (en nedgang på 0,5 prosentpoeng på ett år), mens andelen med en utbetaling var på 18,0 prosent (figur 15)¹⁴.

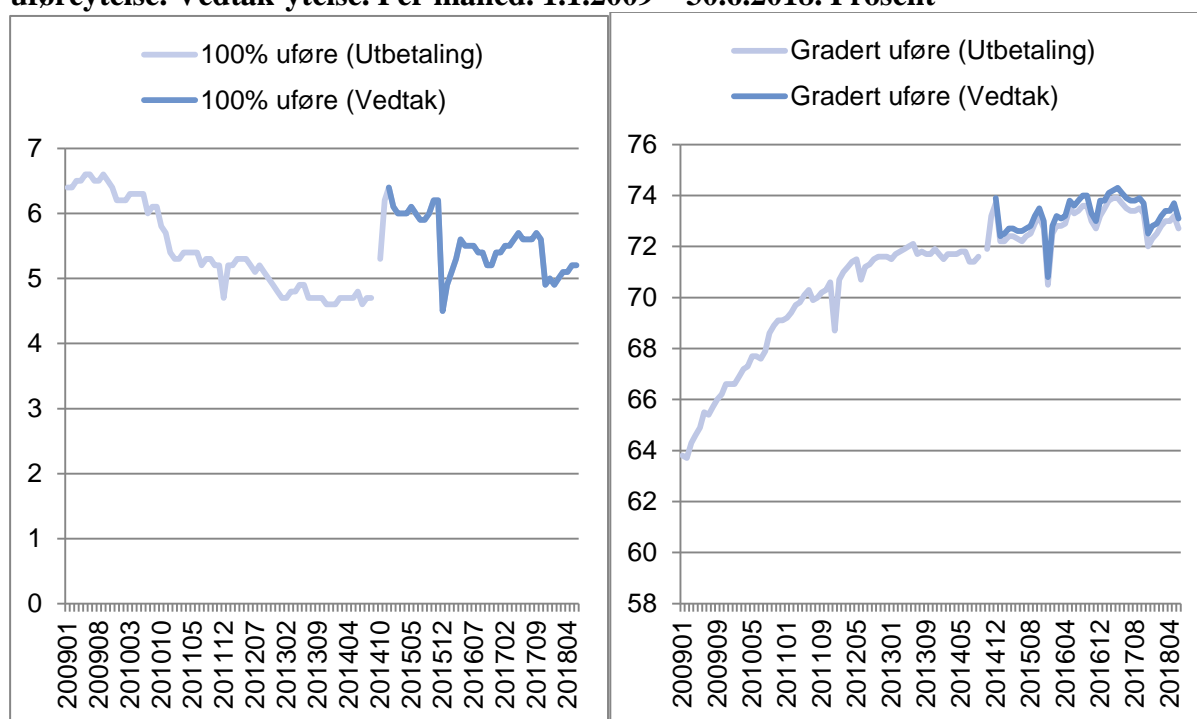
Det er rimelig å anta at når arbeidsledigheten øker, blir det samtidig vanskeligere for personer med helseutfordringer, herunder uføretrygd, å få arbeid. En del av de som mister jobben vil også ha helseutfordringer som gjør at de blir registrert med nedsatt arbeidsevne og ikke som arbeidsledige (Sutterud 2018). Det er ikke urimelig å anta at noen av disse blir uføretrygdet etter en periode med arbeidsavklaringspenger.

¹⁴ Se vedlegg for kommentarer knyttet til datakvalitet.

Forskjeller mellom full og gradert ytelse og andelen i jobb

Figur 16 viser forskjellen på andelen i jobb med hensyn til uføregrad og forskjeller på uføre med vedtak og utbetaling. Vi ser at uføretrygdede med gradert ytelse (figur høyre) jobber mer enn uføre med full grad (figur venstre).

Figur 16. Andelen uføre (18-67 år) registrert med et arbeidsforhold. Full og gradert uføreytelse. Vedtak- ytelse. Per måned. 1.1.2009 – 30.6.2018. Prosent*

Kilde: NAV

Per juni 2018 hadde 269 300 personer et vedtak med full uføretrygd, mens 269 200 hadde full ytelse og en utbetaling. Altså har over 80 prosent av alle uføre full ytelse. Av de uføre med full ytelse var 5,2 prosent registrert med et arbeidsforhold.

På samme tidspunkt var det om lag 64 900 personer med gradert uføretrygd (vedtak), men 62 900 med utbetaling. 73,1 prosent av de som mottok en gradert uføretrygd (vedtak) var registrert med et arbeidsforhold, mens andelen med utbetaling var på 72,7 prosent.

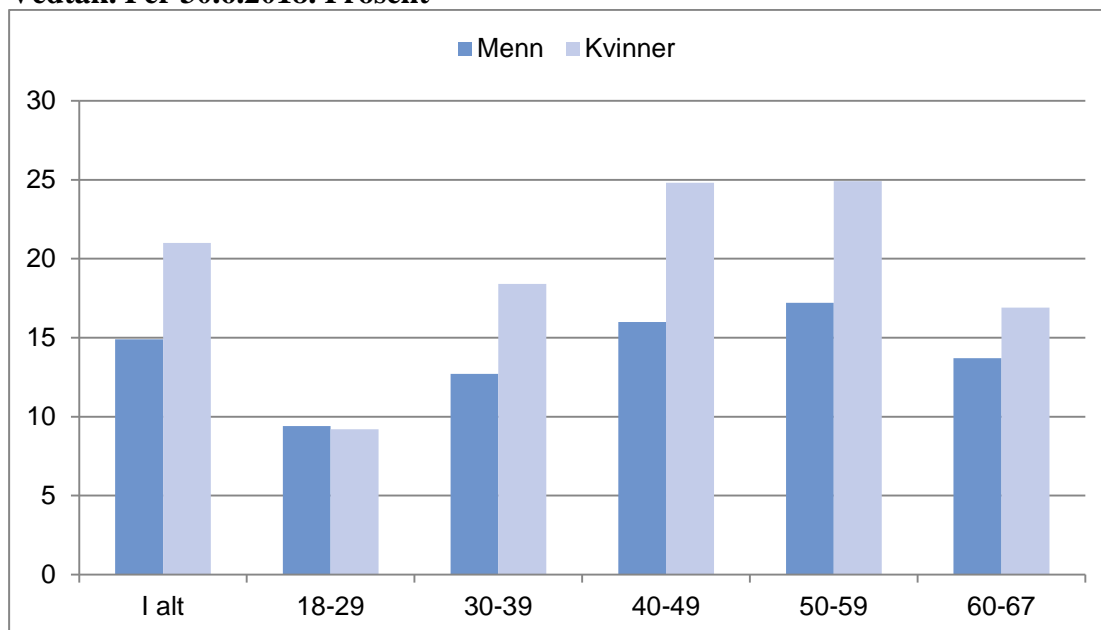
Kjønns- og aldersforskjeller i arbeidsdeltakelsen

Figur 17 viser de uføretrygdedes arbeidsdeltakelse etter alder og kjønn per juni 2018. Arbeidsdeltakelsen til de uføretrygdede øker med alder, men andelen faller etter 60 år. Unge uføre har en vesentlig lavere tilknytning til arbeidslivet enn eldre og jobber i mindre grad enn

eldre uføretrygdede. I tillegg viser figur 12 at uføregraden til de yngste er vesentlig høyere og indikerer en vanskeligere helsesituasjon.

Uføretrygdede kvinner jobber mer enn menn og det gjelder spesielt kvinner i alderen 40 til 59 år. Dette fordi det er flere kvinner med gradert uføretrygd (figur 12) og graderte uføretrygdede jobber mer enn uføretrygdede med full ytelse (figur 16).

Figur 17. Andelen uføre (18-67 år) registret med et arbeidsforhold. Alder. Kjønn. Vedtak. Per 30.6.2018. Prosent

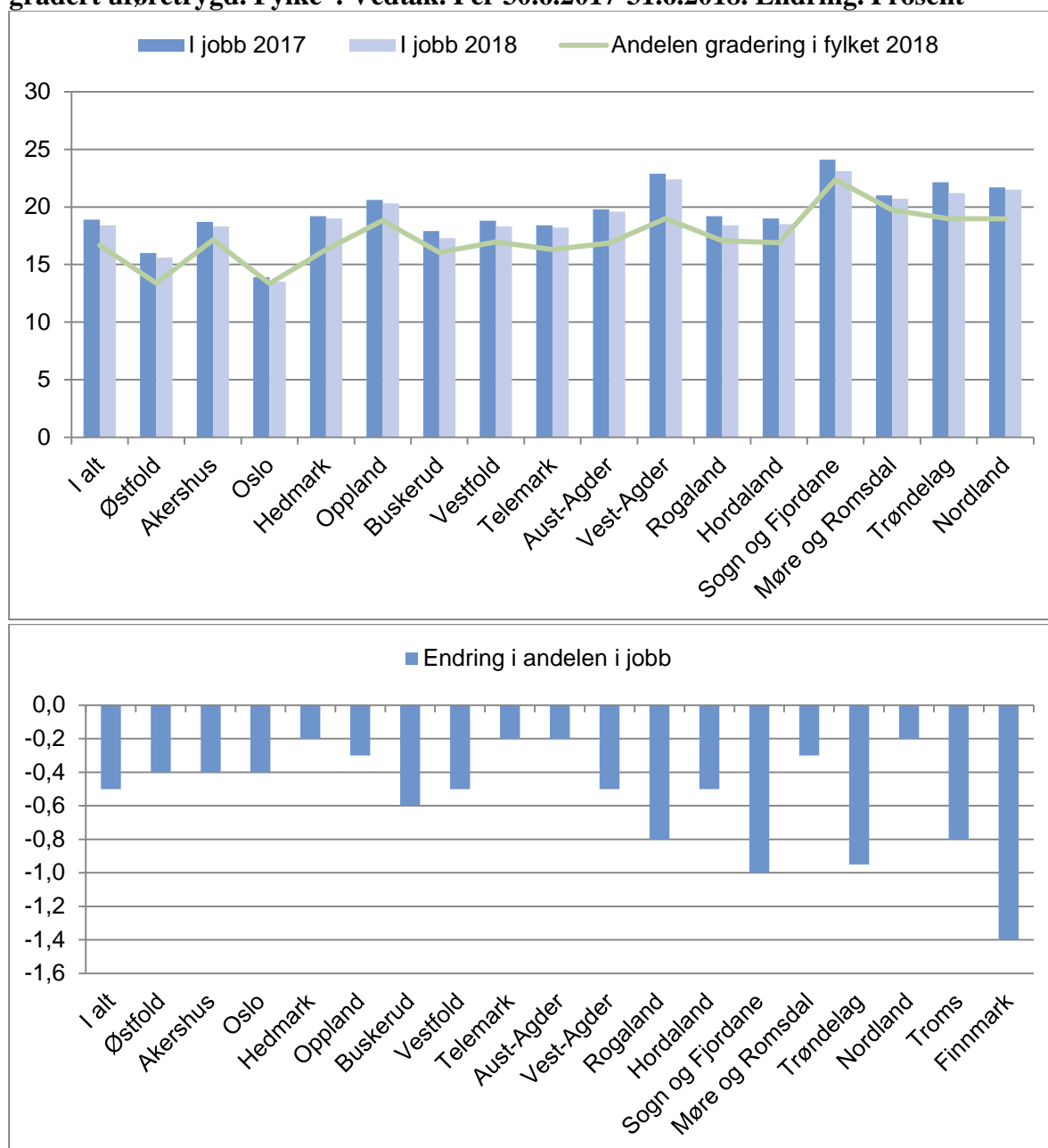

Kilde: NAV

Fylkesforskjeller i arbeidsdeltakelse

Figur 18 viser andelen uføretrygdede (vedtak om uføretrygd) registrert med et arbeidsforhold og andelen av de uføretrygdede som har gradert uføretrygd per fylke. At andelen i jobb varierer geografisk, kan blant annet skyldes lokale variasjoner på arbeidsmarkedet og andelen uføre med gradert ytelse i fylket.

Figur 18. Andelen uføre (18-67 år) registrert med et arbeidsforhold samt andelen med gradert uføretrygd. Fylke*. Vedtak. Per 30.6.2017-31.6.2018. Endring. Prosent

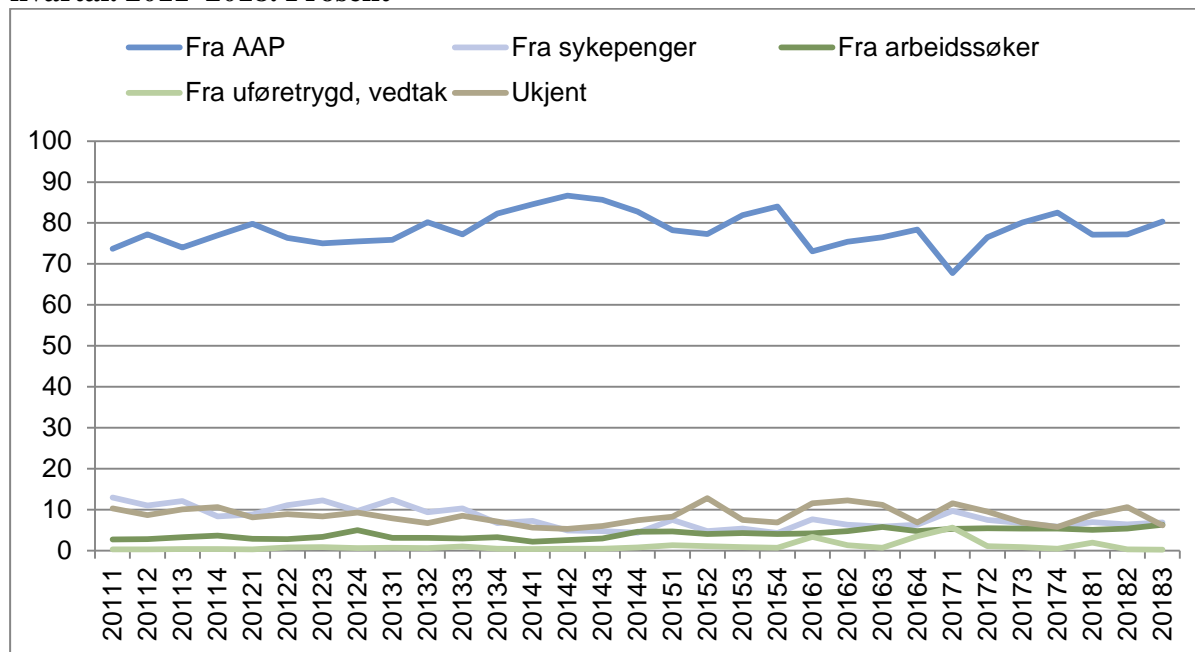

* Trøndelag slått sammen for 2017 og beregnet andel
Kilde: NAV

I Sogn og Fjordane var 23,1 prosent av de uføretrygdede per juni 2018 registrert med et arbeidsforhold. Til sammenligning var 13,5 prosent registrert med et arbeidsforhold i Oslo. Figuren om endringer i andelen i jobb viser nedgang for alle fylker fra 2017 til 2018. Endringen er størst i Sogn og Fjordane med -1,0 prosentpoeng.

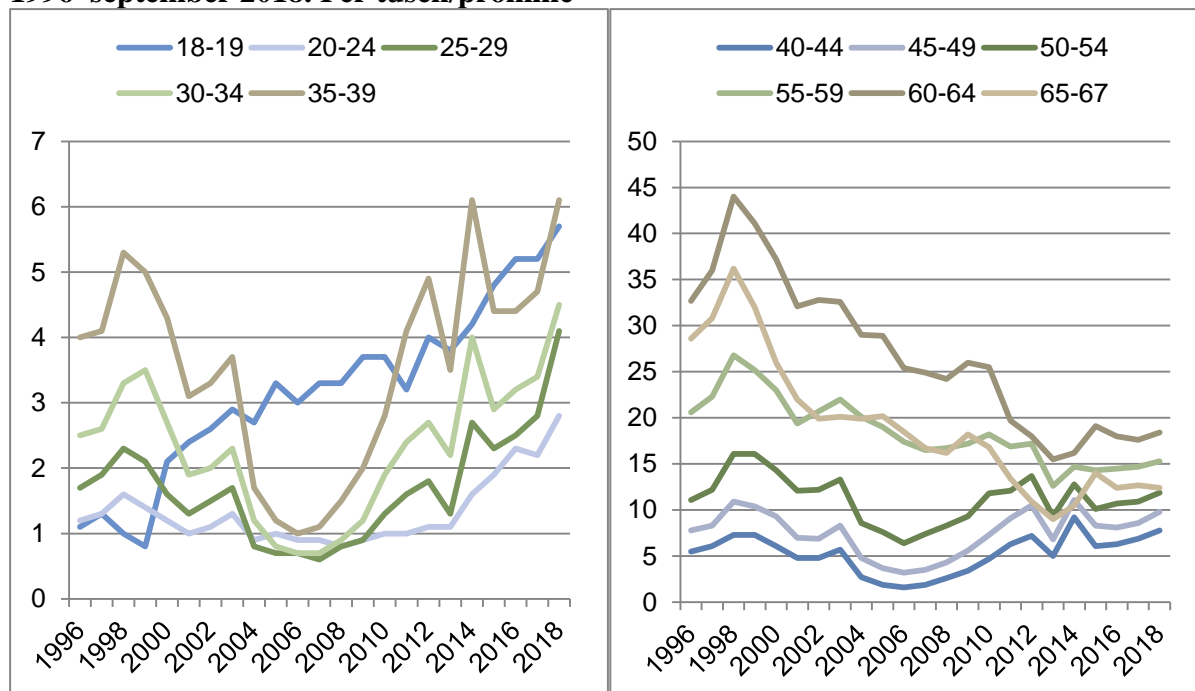
Vedlegg 1: Tabeller og figurer

Figur 19. Status forut for uføretrygd, blant nye mottakere av uføretrygd (18-67 år). Per kvartal. 2011–2018. Prosent

Kilde: NAV

Figur 20. Nye mottakere av uføretrygd per 1000 ikke-uføre i befolkningen september 1996–september 2018. Per tusen/promille*

* Nedre alder for uførepensjon ble hevet fra 16 til 18 år fra 1.1.1998.

Kilde: NAV

Figur 20 viser andelen nye mottakere av uføretrygd for perioden september 1996 – september 2018 fordelt etter aldersgrupper. Økningen i antall unge uføre 18-29 år må ses i sammenheng med ordningen tidsbegrenset uførestønad i perioden 2004 til 2010 og siden AAP fra 2010. Av de unge var det i særlig grad 24 til 29-åringene som fikk tidsbegrenset uførestønad i stedet for uføretrygd fram til 2010. 18-19-åringene fikk som oftest innvilget varig uføretrygd i denne perioden. Den kraftige veksten for de aller yngste uføretrygdene startet allerede på starten av 2000-tallet. Det er særlig den høye1 uføreandelen til 18-19-åringene som driver veksten for de unge uføre 18-29 år.

Flesteparten av de som fikk innvilget TU var i aldersgruppa mellom 30 til 55 år og de fleste var kvinner med muskel-skjelettsykdommer og lettere psykiske lidelser.

Flertallet av de som fikk tidsbegrenset uførestønad ble seinere innvilget uføretrygd. Etter nærmere fire år hadde 70 prosent av de med tidsbegrenset uførestønad og overgang til arbeidsavklaringspenger fått uføretrygd (Kann og Kristoffersen 2014). Andelen hadde økt til 80 prosent ved utgangen av 2015. I 2016 var andelen steget fram til ca. 81 prosent, hvor andelen har stabilisert seg en periode. De siste kvartalene ser vi imidlertid at andelen har begynt å synke. Dette skyldes blant annet at flere av de tidligere TU-mottakerne har gått over til alderspensjon (9 %) og noen er også døde (6 %).

Noe forenklet kan det sies at tidsbegrenset uførestønad som regel utsatte tidspunktet for uføretrygd. Hvis man ser begge disse ytelsene i sammenheng, forsvinner nedgangen i perioden 2004–2010 blant nye unge mottakere av uføretrygd. Og veksten i årene etter dette kan delvis forklares av denne utsettelsen (Brage og Thune 2015).

Vedlegg 2: Metode og data

Aldersstandardisering

Formelen for den direkte metode for aldersstandardisering skal være som følger:

$$a^f = \sum_{i=18}^{i=66} \left(\frac{up_i^f}{bef_i^f} \right) * \frac{bef_i^L}{bef_{18-66}^L}$$

der

a^f – aldersstandardisert uførerate for fylke f

up_i^f – antall uføretrygdede i fylke f med alder i

bef_i^f – antall personer i fylke f med alder i

bef_i^L – antall personer i totalbefolkningen med alder i (L indikerer hele landet)

bef_{18-66}^L – antall personer i totalbefolkningen i alderen 18-66 år

Datagrunnlag uføretrygd – feilretting

Datagrunnlaget for uføretrygd er feilrettet for perioden 2009 – 2016 (alle måneder) ved at vi har feilrettet person og geografiforhold. Dette har medført at vi har relastet data fra kildesystem til datatorg og laget ny statistikk. Det er små endringer i hovedtallene, og forskjellene er størst i 2015.

Feilrettingen har medført noen endringer i fylker, kommuner og bydeler. Antallet uføre som bor i utlandet og ukjent har økt noe, og for Oslo har antallet gått noe ned. Dette skyldes at vi nå i større grad fanger opp at personer bor i utlandet.

Når det gjelder geografi er det få personer med ukjent bydel etter rekjøring. Marka og Sentrum er ikke lenger skilt ut som egne bydeler i Oslo. For de aller fleste kommuner er det små endringer i antall og i andelen uføre, mens antall med ukjent kommune har gått noe opp etter rekjøring.

Datagrunnlag uføretrygd – spesielle forhold ved tilgang og avgang

Med innføringen av nytt uføreregelverk i 2015, ble det i større grad lagt til rette for å jobbe ved siden av uføretrygden. Arbeidstilknytning og inntekt påvirker forholdet mellom tilgang og avgang ved at de uføre kan gå inn og ut av uførebeholdningen. I den offisielle uførestatistikken teller vi kun uføre som har en ytelse, det vil si en løpende utbetaling fra NAV. Regelverket sier at uføretrygd ikke skal utbetales hvis den pensjonsgivende inntekten utgjør mer enn 80 prosent av inntekt før uførhet. Den uføretrygdede beholder likevel retten til uføretrygd med opprinnelig uføregrad i inntil fem år (hvilende rett), og perioden kan forlenges i ytterligere fem år. Siden uføretrygd beregnes som en «årsytelse», vil en stor del av de uføretrygdede som går ut av ordningen mot slutten av kalenderåret, komme inn igjen i uførebeholdningen de påfølgende månedene året etter. Dette antar vi skjer hvert år

framover¹⁵. Tall over pensjonsgivende inntekt for skatteåret 2016 viser at det er om lag 34,5 prosent av de uføretrygdene som hadde inntekt.

AA-registeret og datakvalitet

1. januar 2015 ble A-melding innført 1. januar 2015. All rapportering om inntekt, arbeidsforhold og skattetrekk ble samlet i en elektronisk melding. Innføringen skapte et brudd i tidsserien ved at innføringen av A-melding påvirket antall innrapporterte arbeidsforhold fra og med oktober/november 2014 (jf. figur 15). Det er derfor vanskelig å tolke endringen i andelen uføre i jobb før og etter innføringen av A-melding. Vi ser også droppet i andelen uføre i jobb fra november til desember 2015. Nærmere analyser viser at AA-registeret (Arbeidstaker-arbeidsgiver-registeret) ikke fanget opp alle arbeidsforhold for disse månedene, som følge av forhold rundt datauttrekket i forbindelse med skuddårsmåneden februar 2016. Fallet i antall arbeidsforhold kan tolkes som et brudd i tidsserien.

Vi har observert en kraftig nedgang i andelen uføretrygdene registrert med et arbeidsforhold fra november til desember i 2015. Dette skyldes i all hovedsak feil i registerdannelsen av AA-registeret for februar og mars 2016.

Vi har analysert datakvaliteten i AA-registeret og sett nærmere på andelen uføretrygdene registrert med et arbeidsforhold. For å sjekke dette har vi gjort en kjøring hvor vi har brukt nevnerfilen for sykefravær, som er basert på AA-registeret påkoblet opplysninger om inntekt. Ved å benytte nevnerfilen som datagrunnlag, viser det seg at det ikke var noen nedgang i andelen i jobb, men tvert imot en liten oppgang i desember 2015.

Etter å ha sett analysert AA-registeruttrekkene, så finner vi at det må ha skjedd en feil i forbindelse med februaruttrekket (skuddår) (filene for 201602 og 201603), det vil si at det ble kjørt i begynnelsen av mars istedenfor i slutten av februar (som er det vanlige).

Vår konklusjon er at dette forholdet har påvirket både februar- og marsuttrekket, og er nok forklaringen på droppen i andelen i jobb.

Det er slik at AA-registeruttrekkene ikke vil stemme perfekt med virkeligheten av registrering av arbeidsforhold. Dette har å gjøre med at det for enkelte arbeidsforhold er det noen problemer med riktige registreringer både av inn- og utmeldinger, samt antall avtalte timer pr uke. I våre analyser av overgang til arbeid setter vi blant annet krav om at time antallet skal være minimum 4. Vår vurdering er likevel at kvaliteten på vårt AA-register er god, bortsett fra uttrekkene for februar og mars 2016 og dette uttrekket bør forstås som et brudd i tidsserien.

Det er dessverre ikke mulig å få kjørt AA-filene på nytt.

¹⁵ I løpet av 4. kvartal 2017 var avgangen lavere enn antatt. Pga tekniske årsaker ble det ikke kjørt en inntektsavkorting (inntekstbatch) i NAVs fagsystem som gjorde at den tekniske avgangen fra uførebeholdningen (=ytelse) var lavere enn forventet.

Datagrunnlag overgangsstatistikk

Overgangsdefinisjonen – tilgang

Statusvariabelen (registerstatus) er laget ut fra den status personen har i registrene to måneder før tilgangsdatoen for uføretrygd.

For sykepenges er overgangen definert som «fra sykepenges» inntil et halvt år før tilgangstidspunktet.

I tidligere utgaver av dette notatet har man brukt en litt annen operasjonalisering for denne tabellen, nemlig siste gjeldende registerstatus innenfor det siste året før uføretrygd.

Overgangsdefinisjonen – avgang

Antall uføretrygdede som sluttet å motta en ytelse (avgang) en gitt måned. Vi måler statusen to måneder etter avgangstidspunktet.

Arbeidsavklaringspenger

Datagrunnlaget for arbeidsavklaringspenger er over personer som mottar ytelsen. Statistikken teller alle som i løpet av måneden har mottatt en utbetaling arbeidsavklaringspenger. Beholdningen telles opp på en gitt dato nær slutten av hver måned.

Referanser

- Alne, Ragnar Hjellset (2018): «Uføretrygd og arbeid: Jobber de uføre mer etter reformen i 2015?» i Arbeid og Velferd. Nr. 3-2018.
- Brage, Søren og Thune, Ola (2015): «Ung uførhet og psykisk sykdom», i Arbeid og Velferd. Nr. 1-2015.
- Bragstad, Torunn (2018): «Vekst i uføretrygding blant unge», i Arbeid og velferd. Nr. 2-2018.
- Bragstad, Torunn og Hauge, Linda (2007): «Geografisk variasjon i uførepensjon» i Arbeid og Velferd. Nr. 2-2007.
- Bragstad, Torunn og Hauge, Linda (2008): Geografisk variasjon i uførepensjonering 1997-2004. NAV-rapport nr. 4-2008.
- Bråthen, Magne og Nielsen, Roy A. (2016): Uførereformen. Konsekvenser for yrkesaktiviteten. Fafo-rapport 2016:27.
- Ellingsen, Jostein og Lindbøl, Marianne, N. (2018): «Utviklingen i uførediagnoser per 30. juni 2015», Statistikknotat.
- Ellingsen, Jostein (2017): «Utviklingen i uføretrygd per 30. juni 2017», Statistikknotat.
- Haga, Oddbjørn og Lien, Ole Christian (2017): «Utviklinga i pensjonering og sysselsetjing blant seniorar» i Arbeid og velferd. Nr. 2-2017.
- Jacobsen, Ove (2018): AFP i privat sektor – endringer i mottak arbeidsavklaringspenger og uføretrygd» i Arbeid og velferd. Nr. 1-2018.
- Jacobsen, Ove (2014): «Pensjonsreformen: Hvilken innvirkning har den hatt på bruken av helserelaterte ytelser?» i Arbeid og velferd. Nr. 3-2014.
- Kalstø, Åshild Male og Galaasen, Anders (2015): «Helserelaterte ytelser – Utviklingen fram til 2014», i Arbeid og velferd. Nr. 2-2015.
- Kann, Inger Cathrine og Kristoffersen, Per (2014): «Arbeidsavklaringspenger – Et venterom for uførepensjon», i Arbeid og Velferd. Nr. 2-2014.
- Kann, Inger Cathrine og Kristoffersen, Per (2013): «Arbeidsavklaringspenger-gjennomstrømming og avgang fra ordningen», i Arbeid og Velferd. Nr. 1-2013.
- Lande, Sigrid (2014): «Arbeidsavklaringspenger - Mottakere overført fra tidligere ordninger», i Arbeid og velferd nr. 2-2014.

Sutterud, Lars (2018): «Personer med nedsatt arbeidsevne og mottakere av arbeidsavklaringspenger per mars 2018», Statistikknotat.

Sørbø, Johannes og Ytteborg, Helene (2015): «Arbeidsavklaringspenger: Hva har skjedd med de som har passert fire år?», i Arbeid og velferd nr.3-2015